NHẬT KÝ ĐỒNG MÔN

(Từ tháng 8 năm 2012 đến tháng 9 năm 2013)

A. TIN TỨC:

Ngày 25.8.2012: Ra báo CĐNL số tưởng niệm. Mua lễ và đem báo này đi cùng Hồng Khánh xuống thắp nhang cho Phúc Thành vào lúc 9 giờ sáng. Xưa thì còn Thành phụ vào việc liên lạc, thư từ cũng như thấy bài nào hay của bạn bè trên mạng lại in ra cho để có bài bản mà làm. Nay thì hết Thành ơi. Ghi rằng "có thể là số cuối" cũng vì thế.

Ngày 03.9.2012: Nhà thơ Hoàng Lan Nguyễn Văn Quyên báo cho các bạn biết là rất mệt vì căn bệnh gan, nên phải về Bệnh viện Chợ Rẫy điều trị. Tình hình "sống chết" ra sao sẽ báo để các cụ vui hoặc buồn cho số mệnh của mình.

Cũng chiều ngày này Dzũng "điện" gọi về bảo: Tao sẽ đưa báo bổ của bọn mày lên mạng được không? Có gì trở ngại thì báo ngay cho tao.

18 giờ đến chỗ Quyên ở nhà con gái đường Nguyễn Chí Thanh để thăm Quyên và đưa báo

cho "người". Vẻ mặt Quyên rất buồn bã nói riêng với BC rằng: "Có lẽ mình khó qua khỏi vì bác sĩ cho biết bệnh ở giai đoạn cuối rồi...". Mở tới trang tưởng niệm về Lợi và Thành, hắn bảo: Dạo ấy thằng Lợi và Phiên làm ở Vũng Tàu nhưng mình ít gặp. Còn cậu thì ở bên kia cầu Hiền Lương (ý chỉ cầu Cỏ May – cách Vũng Tàu và Bà Rịa 25 km). Bọn tôi cứ thứ bảy là "tếch" về Sài Gòn làm sao đàn đúm như một số bạn thân của Quyên. Ngày cuối tuần lại ngược ra Vũng Tàu. Đấy là các bạn mà cho đến bây giờ Quyên còn hay nhắc tới như bạn H.H, bạn TVB, bạn DHN, bạn NTT, bạn NTV (ông bạn này sau thời gian tai biến đã mất vào tháng 7-2013). Cuối cùng Quyên thở dài bảo: Làm được chút kỷ niệm này cho bạn bè là quý.

Ngày 04.9.2012: Lưu Ngọc Thủy gọi điện thoại bảo: "Hôm qua tớ về Chợ Rẫy tái khám. Ổn rồi, cậu gọi quý cụ đồng môn, hẹn ở chỗ nào cho tớ biết để đi xe "ôm" tới. Bây giờ còn có một cẳng, hết "tự tung tự tác", được rồi. BC bảo: "Cậu chờ để tớ liên hệ với Quyên xem hắn có đi được không?". Quyên trả lời: "Mai về Vũng Tàu thua rồi...", nghĩa là bệnh tình của Quyên hết đường cứu chữa, BC gọi Thủy cho biết tình hình bạn Quyên và đề nghị riêng với Thủy: Chắc dẹp để lúc khác Thủy ơi! Thằng Quyên bi đát rồi. Bảo mai về nhà ở Vũng Tàu nằm nghỉ ngơi... Một con ngựa đau, cả tàu "chán ăn". Ở Vũng Tàu, Thủy liên

hệ thường xuyên với cụ này. Cụ có mệnh hệ gì thì báo tin cho nhau nghe.

Ngày 06.09.2012: Phương Voi từ CA – A lố – A Lồ về hỏi thăm tình hình Thịnh Phét đã "đứng" lên được chưa sau một cú sốc quá lớn về tinh thần lẫn vật chất.

Ngày 09.09.2012: Hỏi thăm cụ Quyên qua con gái ở Sài Gòn khi nghe tin cụ lại về Sài Gòn vào bệnh viện Chợ Rẫy thử lung tung thứ nữa. Quyên ở tại số nhà 117 Nguyễn Chí Thanh, Q.5, ĐT: 38321401 (mõ rằng cụ nào tới được hay điện thoại hỏi thăm thì hỏi ngay chiều hôm đó). Mọi khi cụ Quyên về "khám xét cơ thể" xong là lại ới các bạn đi cà phê đàn đúm, có khi đi "giăng gió" cùng Thịnh Phét. 10 giờ sáng Giang gọi về hỏi: "Mày làm báo đời báo hại xong chưa? Bệnh tình thằng Quyên ra sao? Thằng này hồi đi học nó làm lớp trưởng oai nghi hào hoa phong tình lắm. Nghe nói có thời nó là triệu phú ở Vũng Tàu. Đúng không? Trả lời rằng: Tao chưa nhìn thấy cơ ngơi, giang sơn mới của nó ra sao. Chỉ nghe thôi. Vì mấy lần ra chơi đều đến nhà nó ở đường Bacu là nhà bác Lũy (bố thằng Long đã mất cùng em Mai trên đường đi Đà Lạt năm 56). Cụ này nó nhận là bố nuôi.

Ngày 14.9.2012: cụ Thịnh Phét bảo vừa lên chỗ con Hà Mạnh Tuấn lấy chút hương hoa của một số

bạn bè khi bọn nó đọc bài "Nhật ký cho con" của Thịnh thấy thương tâm quá...

Ngày 30.9.2012: Nam Sinh Trí (anh ruột của Nam Sinh Tín, cụ này có dạo nhìn hình, thấy để tóc dài như thầy pháp chuyên trị tà ma ở Mỹ) lững thững vào cà phê 27. Nhìn dọc rồi lại nhìn ngang, cụ "phán": còn có mấy que thế này thôi à? Chán nhỉ. Tao cũng vừa thoát chết. Nên về Việt Nam thăm "ruộng vườn hoa lá" ra sao rồi về Mỹ có chết cũng không có gì hối hận. Hơn 70 rồi mà máu "tếu" ngày xưa của cụ vẫn đậm đà bản sắc Ba Giai, Tú Xuất.

Ngày 03.10.2012: 3g30 đêm về sáng nghe tiếng điện thoại reo vang. Bật đèn coi là số cụ Chấn vội trả lời nhưng đầu dây kia bỗng ngắt. Chợt nghĩ rằng chắc cụ đã "quy tiên" nên con cháu báo cho biết... Ai ngờ sáu giờ sáng quay điện thoại gọi cụ thì nghe giọng cụ sang sảng: Có gì không mày? Mày xin điếu văn hà? Thằng nào "lên đường" hả mày? Dạ thưa cụ, cụ ở đâu mà mới hơn ba giờ đêm cụ gọi tôi. Tôi tưởng con cụ gọi báo là cụ "đi" rồi. Năm nay cụ 82 tuổi rồi còn gì! À, tối qua nửa đêm giờ tý theo thông lệ rước bu nó về. Tao đều thức giấc... Đêm rồi, không có việc gì làm tao bấm điện thoại "chơi" hóa ra số của mày hả? Cái tay mó máy quen rồi, mày bỏ qua nhé! Than ôi! Hơn bát tuần cụ nào chẳng trong trạng thái: nhớ nhớ... quên quên! Như thế.

Ngày 08.10.2012: Buổi sáng được tin giáo Đậu báo là cụ Quyên đang nằm ở Phòng chữa bệnh cho những người bị u ở giai đoạn cuối. BC chắc rằng cụ sẽ về chỗ con gái như mọi khi, nên 7 giờ tối gọi đến, nhưng không ai bắt máy. 8 giờ tối gọi lần nữa. Con gái cụ là cháu Thủy bắt máy. Hỏi: Bố cháu lên bao giờ. Bác nghe bác Đậu báo và có gọi cháu lúc mười chín giờ. Tình hình bố cháu ra sao? Cho bác nói chuyện với bố cháu một chút. Bỗng có tiếng vọng của Quyên: Ai gọi thế. Cháu Thủy: Dạ bác Q. Tiếng vọng: Dẹp đi. Chín giờ đêm có chuông điện thoại reo. BC giật mình tự hỏi: Ai gọi lúc này đây? Vừa alô thì tiếng anh con rể Quyên là cháu Nghiêm nói: Bố cháu muốn nói chuyện với bác, bác giữ máy ạ. Tiếng thì thào yếu ớt như từ âm phủ dội về rằng: "đã bao nhiêu lần tôi bảo bạn đăng cho tôi chuyện "Vết thương"... mà bạn lơ đi... Rồi bạn đem những chuyện tâm sự riêng tư của tôi viết thành tin để bạn bè chê tôi..." và còn nhiều lời phều phào sỉ vả tiếng được tiếng không nữa, máy cúp. BC cả đêm ấy không ngủ được, cho rằng con người ta lúc bệnh tật, tinh thần suy sụp. Chẳng nên trách bạn làm gì, và tự nhủ dù hôm nay bạn Quyên có ghét bỏ thế nào thì lúc bạn trời không thương nữa, cũng sẽ ra thắp nén nhang tiễn bạn, nghĩa tử là nghĩa tận mà!

Ngày 10.10.2012: Nguyễn Trọng Dzũng gọi về hỏi thăm tình hình sức khỏe của Quyên. BC cho nó

số điện thoại của con Quyên ở Sài Gòn và điện thoại cùng số email của cháu thứ hai ở Vũng Tàu để nó tiện liên lạc, khỏi phải qua cầu "không vận". Sau khi nghe tường thuật những lời "sỉ vả cuối đời" của bạn Quyên. Dzũng điện an ủi vớt: "Bỏ qua đi mày. Mày có nhớ truyện Ngụy Thù trong Tả Truyện không. Lúc khỏe mạnh dặn con là Ngụy Khỏa rằng: Khi nào ta chết thì nhớ gả chồng cho người thiếp yêu của ta. Song lúc ốm nặng gần chết thì lại dặn con: đem nàng chôn theo ta. Ngụy Khỏa cho lời nói của cha lúc ốm đau không sáng suốt nên không làm theo lời này. Về sau Ngụy Khỏa được đền ơn thế nào thì bọn mày thơ phú đầy mình tao khỏi dài dòng. Nó kết luận: có lẽ thằng Quyên trong tình trạng này. Bỏ đi tám! Cũng từ 08.10.2012 trở đi mọi tin tức về Quyên đều hỏi Lưu Ngọc Thủy và Đỗ Lý. Nghĩ ra cũng thấy buồn, văn chương "cà rờn" nó lụy vào mình như chơi!

Ngày 17.10.2012: Hà Mạnh Tuấn (Đốc Tuấn) ở Pháp về ới nhau ra cà phê. Nó bảo tiếc Lợi và Thành quá. Hai thằng rất chân tình với bạn bè mà bỏ anh em đi cùng một năm. Này hôm nào làm một bữa "cầy tơ" giải sầu đi các cụ. Ở Pháp không được xơi món này nên lâu lâu tớ về cũng là vì mắm tôm với nó đấy. Suy ra có 2 cụ ở nước ngoài "ghiền".... Cầy là cụ này và cụ họ Dương.

Ngày 19.10.2012: Hồng Khánh rủ mấy cụ lên đất Củ Chi ăn món đặc sản: cào cào, châu chấu, dế

trũi, dế mèn chiên. Lại nhớ cuối thập niên 40 thế kỷ trước đi tản cư – chạy loạn cào cào – cũng từng được ăn món "đặc sản" này trong cái nghèo túng của gia đình! Nay lại là của hiếm (vì thuốc rầy – rải ruộng, rải vườn – các cụ dế mèn, dế trũi của cụ Tô Hoài chết dần không sinh sản kịp).

Ngày 22.10.2012: Lưu Ngọc Thủy ở Vũng Tàu gọi về BC lúc 8 giờ tối báo tình hình sức khỏe của Quyên bi đát rồi. Cậu tính sao nếu chẳng may cụ Quyên mất.

Ngày 23.10.2012: 7 giờ sáng cụ Phiên về Việt Nam lần thứ hai gọi điện thoại bảo: mày kêu các cụ đi họp mặt nghe. Nghĩ tới ngày mai 24.10 cụ Lý Toét mời ăn sáng ở quán Ly Ly nên hẹn ngày mai gặp mặt luôn.

8 giờ con Quyên ở Vũng Tàu là cháu Thúy nhắn tin rằng bố cháu rất mệt không biết mất lúc nào. Chúng cháu đã chuẩn bị hậu sự cho bố cháu rồi. Vậy là năm này (2012) các cụ ra đi hơn mấy năm trước. Nếu không kể Đỗ Lợi ở Mỹ thì Việt Nam ta cũng cứ đầu năm một và cuối năm một. Hút thuốc đốt sầu! Sầu không tan. Hình như ý thơ của cụ Phan Khôi?

Ngày 24.10.2012: cụ Lý Toét chủ trì bữa ăn sáng, uống cà phê ở Ly Ly quán. Cụ cho biết bệnh tình rất bi đát của cụ Quyên do cụ thường xuyên liên lạc với con gái Quyên ở Vũng Tàu, sau đó cụ đề nghị tổ chức đi thăm mà lại không ấn định ngày giờ thăm

và chỉ định ai đứng ra tổ chức thuê xe cộ cả. Cuối cùng tan hàng, chẳng đâu vào đâu vì ai cũng muốn nhường cho cụ Lý chỉ đạo do câu nói: "Tôi và Quyên đã vào tù ra khám với nhau...". Đó là hồi 1955 cụ cùng cụ Quyên và hai cụ khác đi xe đạp giăng hàng tư bị cảnh sát cho vô ngồi bót Nguyễn Tri Phương chờ xử phạt. Cụ Lý Toét không quyết định đi thì anh em tan hàng là phải, mặc dù Hà Mạnh Tuấn đã thúc cụ. Có một trăm cây số đi thăm nhau mà đường đi cứ như vào sạn đạo.

Buổi chiều, khoảng 15 giờ 30 cụ Dương Kiền gọi điện thoại từ vùng sông nước lau sậy về bảo: "Tao đang ở Sài Gòn, nhưng có chuyện ra Bắc đã. Bao giờ tao vào sẽ báo bọn mày, cho tao trình diện nghe! Chắc cụ về còn dưỡng sức cho máy nổ chứ Hà Nội hà niếc gì?! 16 giờ 30 con Quyên ở Vũng Tàu cho biết: "Bố cháu đã mê man, không nhận thức được gì nữa. Bác sĩ phải chính thuốc giảm đau liên tục và cho biết không biết bố cháu sẽ đi lúc nào...". Hai mươi giờ gọi báo cho Dzũng biết tình trạng cụ Quyên. Dzũng bảo nếu nó mất thì bọn mày có ra Vũng Tàu phúng viếng nó không? Tất yếu là phải có nhưng không biết có đông không vì các bạn bây giờ đều trên 70 dưới 80 cả rồi. Đi đứng xe cộ có thể nói là rất mệt, việc ấy tính sau. Nhưng trước mắt là hơi khó tổ chức tập thể được vì phải báo rồi chờ câu "yes" hoặc "no". Được ông này thì lại kẹt ông kia vì lý do riêng v.v... Kéo đi tập thể là thế.

Dzũng bảo: Vậy mày tính sao? Tao sẽ phải "bán cái" cho Lưu Ngọc Thủy thôi. Nghĩa là cụ Thủy và cụ Tòng sẽ lo vòng hoa phúng điếu của bọn CVA nước trong. Điếu văn thì tao viết sẵn, nhờ cụ Lý hoặc cụ Thịnh Phét đánh email ra cho cụ Thủy. Sau đó sẽ báo ai ra được thì ra. Cuối cùng cũng lại phải thuê đánh điếu văn để gửi ra cho Thủy.

Ngày 26.10.2012: 20 giờ đêm Dzũng gọi điện thoại về nói: "Nếu thằng Quyên mất, bọn tao nhờ mày một việc như sau: Mày làm cho bọn tao một vòng hoa của HS Ngô Quyền Hải Phòng 1952 và vòng kia của CVA59 Hải ngoại phúng nó. Hết bao nhiêu cho biết, trả sau. OK".

Đang tính ngày mai gọi cụ Thủy nhờ vả. Nay thấy có hơi chút vất vả cho "độc cước tiên sinh". Bèn gọi cho thân hữu Hải "Râu" khi hữu sự thì đi đặt hộ những vòng hoa tiếc thương ấy, thân hữu Hải Râu sẽ báo cho họ đem tới khi các cụ Thủy – Tòng đến viếng. Sau đó điện thoại cho cụ Thủy kế hoạch là thế. Cụ cứ việc "vác nạng" tới thôi. Sau này Thủy và Tòng quả nhiên là những người độc nhất đại diện đồng môn đến phúng điếu bạn Quyên ngay buổi sáng 11.11.2012. Ở đây nói riêng: Xin cảm ơn thân hữu Hải Râu rất nhiều trong việc thông báo giờ vĩnh biệt trần gian của bạn Quyên cũng như nhiệt tình trong việc của T.N. Quân nhờ vả.

Ngày 31.10.2012: Bạn Đỗ Lý cho biết vì phải trực

đám ma ông thầy từ hôm mất đến hôm nay đi đưa xong, các bạn có tổ chức thăm bạn Quyên thì cho tôi đi theo. Thịnh Phét nghe thấy lời nói ấy của bạn Lý bèn phán một câu xanh rờn: "Bộ ông thầy mày không có con cái à mà mày phải ứng trực dài ngày thế?".

Ngày 01.11.2012: 7 giờ sáng xe khởi hành chở các cụ Hòe – Đậu – Khánh – Thịnh – Lý – Quân và Nghiễm ra thăm cụ Quyên. Cụ Thắng phải đi xe riêng vì xe không có chỗ. 10 giờ 30 ghé L.N.Thủy để nghỉ mệt. Cũng là để thảo luận với Thủy lần chót về "nghĩa tử là nghĩa tận" đối với ông bạn mà sự sống hiện nay rất mong manh. Rời nhà Thủy lúc 10 giờ 45. Tới nơi, cụ Lý chỉ đạo "xếp hàng đôi" vào vấn an bạn Quyên. Cụ Thủy và cụ Q. được xếp hàng sau cùng. (Sau này BC bảo với các bạn: Bọn mình cứ như sắp được vào chầu hoàng đế. Đờ mờ anh Lý nổ lúc ấy còn bắt anh em đóng phim). Các bạn vào nói tên và hỏi thăm vì bạn Quyên lúc đó mắt không mở được có lẽ vì quá mệt. Nhưng đầu óc vẫn nhớ từng bạn, nào Hòe đấy à? Đậu à? Thịnh à? v.v... Nhất là lúc bạn Đỗ Lý nối được máy cho bạn Quyên nói chuyện với Dzũng thi lời nói của bạn không có gì gọi là lẩn cả. Quyên sinh ngày 01.5.1938 (vừa về Sài Gòn tổ chức sinh nhật mời bạn hữu ở quán Ly Ly) tại Bắc Ninh. Nguyên quán là làng Bách Tính, huyện Nam Trực, tỉnh Nam Định. Cậu em út ở Bắc vào hơn tháng nay cho biết bà con anh em ở ngoài đó đã vào đông đủ. Cụ Thắng xe đi trễ nhưng

cũng vừa kịp vào thăm Quyên lần cuối. Chúng tôi chở Thủy về nhà hắn rồi lên đường trở lại Sài Gòn vào lúc 16 giờ 30. Nhớ lại hình ảnh của Quyên vừa qua chắc bạn nào cũng cảm thấy... chẳng còn gì để mà hờn giận nhau ở cái tuổi gần đất xa trời này.

Ngày 07.11.2012: Ngô Cảnh Loan gọi điện thoại báo tao mới về. Có thằng nào "đi" nữa không? Có thằng Quyên đang chống chọi với bệnh nan y đấy. Chẳng biết đi lúc nào. Mày về sớm thì ra thăm nó với bọn tao rồi. Hỏi: Kỳ này mày về ở luôn như năm ngoái nói chứ? Trả lời: Ngu gì mà ở luôn, người ta mong đi không được. Sao mình lại về v.v... Thật chịu thua cái tuổi già nó quay như chong chóng của quý cụ.

Ngày 10.11.2012: 15 giờ Hải Râu gọi về báo: "Bạn Quyên đang hấp hối, tao đang ở đây". 15 giờ 15 lại điện thoại của Hải cho biết cụ Quyên đã mất lúc 15 giờ 10. 16 giờ cụ Lý Toét gọi nói: L.N.Thủy vừa gọi cho biết bạn Quyên đã đi rồi. BC bảo: Vậy bạn tổ chức anh em ra viếng ngày mai (11.11) được không? Nếu không thì tôi sẽ gọi điện thoại nhờ Thủy tiến hành công việc đã bàn cùng Thủy và cụ Hải – ông bạn giang hồ – của tôi trợ giúp Thủy việc này. Còn anh em ai đi được thì nhảy xe đò mà đi. Anh em cũng vừa mới ra thăm Quyên. Thôi thì coi như đã đủ nghĩa bạn bè rồi.

Ngày 11.11.2012: 7 giờ sáng cùng cụ Thắng – cụ Khánh lên đường trực chỉ Vũng Tàu. 10 giờ tới nơi

thì cụ Thủy và Tòng vừa phúng điếu xong, các bạn thắp nén nhang bái biệt cụ Quyên rồi lên đường trở lại Sài Gòn.

Trên con đường độc đạo Vũng Tàu – Sài Gòn này, sáng sớm mai (12.11) Quyên cũng lên đường vào "Hỏa trùng đài" ở núi Dinh để về cõi niết bàn.

Ngày 12.11.2012: Cụ Dương mời họp mặt ở Phượng Các. Hôm qua (11.11) mới đi phúng cụ Quyên về nên sáng nay ra hơi trể. Các cụ Việt kiều, ngoài cụ Dương còn có các cụ Loan- Thắng – Phiên. Các cụ trong nước có cụ Chu – cụ Lý – cụ Thịnh – cụ Ngữ... chính trong lúc này chắc thân xác cụ Quyên đã thành tro bụi. Buồn thay, hình ảnh Quyên có thời đã được bạn bè tôn vinh là "Tỷ phú chân đất" nhờ bán được miếng đất đúng thời điểm mà tậu nhà, tậu xe hơi. Kể ra cuối đời như vậy cuộc sống của cụ có phúc nên có phần hơn lũ đồng môn, "tổ đỉa" của cụ... Đời người ai biết trước được rồi sẽ ra sao!

Ngày 15.11.2012: Thân hữu Hải Râu gửi cho những 12 tấm hình sáng 11.11.2012, đưa cụ Quyên về nơi an nghỉ cuối cùng. Đấy là đài hỏa táng Núi Dinh cách TP. Vũng Tàu 30 km. Cảnh tiễn đưa đi sau quan tài là hai cháu gái con ruột của Quyên (cụ không có con trai) thấy lòng hiu hắt quá. Một lần nữa cám ơn thân hữu Hải Râu đã trọn tình cùng tôi nhờ vả trong tang lễ của bạn Quyên.

Ngày 16.11.2012: Cụ Phiên sau 3 tuần ở Việt

Nam lại lên đường về "nước" (vì cụ ông cụ bà đều đã đậu quốc tịch Mỹ từ 2011). Hồi ở Việt Nam cụ phi ngựa như gió, thế mà sang Mỹ cụ lại mắc bệnh run tay. Bởi thế lần này về xe cộ ngựa nghẽo cụ chẳng cưỡi được. Do vậy cụ về ngồi trong nhà nhìn ngoài trời tuyết rơi là phải.

Mười giờ sáng Việt Nam, cỡ tám giờ đêm ở CA, cụ Quyền thuốc lào gọi về hỏi thăm đồng môn. Cụ này có hơi thật dài nghĩa là cụ nói không cho thằng nào nói. Cụ đi "ho" đợt đầu mà chẳng thấy cụ đâu, chỉ được nghe âm thanh kéo dài như súng liên thanh. Sước danh Quyền thuốc lào đếch thằng nào dám tranh với cụ. Mày đi năm 1993 thì phải. Tính ra nay cũng đã hai mươi năm rồi Thuốc Lào nhỉ!?

Ngày 28.11.2012: Thợ lặn TVB mặc dù là có mặt ở Việt Nam nhưng đi buôn ở Bắc mãi hôm nay mới về Nam. Cụ thợ chìm này ra cà phê 27 gặp anh em. Bảo: Thằng Dzũng gửi trả 60 đô cho thằng nào làm hai vòng hoa. Nó chiết tính theo giá biểu quốc tế đồng ngoại tệ bảo dư 10 là tiền xe pháo sòng phẳng. Thì cũng tốt thôi mày. Tụi tao còn cà phê cà pháo dài dài, đi tới đâu!? Bạn hỏi cốt cụ Quyên để ở chùa nào? – Mày bảo xe ôm (ngon thì đi taxi) chở tới chùa Tịnh Độ ở đường Nguyễn Văn Trỗi Vũng Tàu, là tha hồ hàn huyên, lắng nghe tiếng đàn cụ ấy đã gẩy tặng mày năm xưa! Dzũng điên nặng có dặn rằng: Nếu thợ lặn có ra thắp nhang cho cụ này thì bảo hương linh

cụ ở quanh quẩn trong chùa thôi. Chớ đi lang thang ra đường điện nó giựt chết lần nữa thì nguy!

- 10 giờ bà Bích – phu nhân Đỗ Lợi gọi điện thoại báo về Việt Nam từ mấy ngày nay rồi, hiện đang ở nhà Vĩnh (con cụ Hiếu Chân). Chị hẹn lên chơi và cho biết các anh ở Sanjose có "gửi em đem chai rượu về để các anh uống tất niên".

Lại nhớ năm 2006 hay 2007 gì đó Đỗ Lợi về cũng đem theo chai Johnnie Walker 2 lít uống tất niên. Có thằng tối hôm ấy đi xe về không nhớ đường. Giờ Lợi và Thành đã là người thiên cổ. Tiếc quá.

Ngày 06.12.2012: Bà xã cụ Bá Tước chuyển lời mời các cụ tới dự cái giỗ thứ ba của cụ ông vào ngày 10 tháng 12. Tước mất năm 2009, tính ra đã 4 năm.

Ngày 08.12.2012: Đốc Tuấn giọng khào khào đọng khói thuốc Pipe bảo: "Chào các cụ. Mai em lên đường về Pháp. Hẹn ngày trở lại, đấu láo tiếp. Mong lúc đó các cụ còn đủ cả. Hi! Hi!". Hai mươi giờ tổ chức cơm gia đình cùng vợ con Lợi và cụ Thắng, cụ Loan, cụ Đằng Giao bị viêm khớp 4 ngày rồi không lết được. Cô Đức Vĩnh nấu ốc giả ba ba. Ngày Lợi còn sống rất thích món này.

Ngày 21.12.2012: Quý cụ đồng môn của Đỗ Lợi ở Việt Nam kể cả mấy cụ nước ngoài về Việt Nam đổi gió như Dương Kiền – Xuân Thắng – Cảnh Loan đều đến dự đám cưới của cháu Hòa, con trai của Lợi

Bích tại chùa Già Lam (?) Gò Vấp (?).

Ngày 27.12.2012: Hôm nay là 49 ngày của cụ Quyên. Chiều qua cô Vĩnh là bạn của cô Hạnh nào đó dạy ở Vũng Tàu rất thân với cụ Quyên hỏi địa chỉ nhà mới của cụ Quyên để ra dự 49 ngày.

18 giờ con cụ Quyên điện thoại hỏi điện thoại của cô Vĩnh và cho biết hôm nay chỉ làm lễ trên chùa.

Ngày 31.12.2012: Thế là đã hết năm. Nghe Thịnh Phét bảo: Thằng Dzũng làm một mảng về cụ Hoàng Lan Nguyễn Văn Quyên thật công phu. Nó mỉm cười tiếp. Tuy thế sự nghiệp "oanh liệt" của người hùng này chưa có thằng nào viết ngoài tao. Mà tao thì không dám... BC bảo: thế thì nói ra làm chó gì.

Ngày 01.01.2013: Ngô Thế Hoành cùng vợ đi du lịch nghe đâu từ Nga rồi vòng về quê xứ Bắc xong mới vào Sài Gòn ngụ tại khách sạn... nơi xưa là rạp ciné Lê Lợi và tiệm may Văn Quân cùng nhà thuốc Thảo Nam Sơn. (năm 1956 ông Dương H. Q được mang sước danh này vì ông cao nhồng và lép như cây sậy, giống hình vẽ trên bảng của tiệm này) cùng nhau nói phét xong đi xơi bánh cuốn ở đường Gia Long cũ (bây giờ gọi là Lý Tự Trọng). Bánh cuốn Bắc Kỳ bán, muốn có cà cuống thì cô chủ sẽ ra... vắt, cho một giọt. Đã nhé, nhưng lúc tính tiền thì hai mươi nghìn một giọt đấy. BC không xin... vắt vì biết đó chỉ là hóa chất. Cà cuống bị thuốc diệt sâu rầy chết lây từ mấy chục năm nay rồi, còn con nào đâu.

Ngày 12.01.2013: cùng cụ Nghiễm sang quận 7 thăm bà xã cụ Hồng Khánh bị tai biến hơn một tháng nay mới tạm ổn nên đưa về nhà. Cụ này cũng hên là có con gái làm ở bệnh viện 115, nên việc chữa trị thuốc men, phòng ốc cũng có ưu tiên hơn dân thường một chút. Ở Việt Nam bao giờ bệnh tật mà không có xu hoặc không quen biết bệnh viện thì "hơi" khó sống!

Ngày 27.01.2013: Đã là ngày 16 tháng chạp Âm lịch. Quay đi quay lại chỉ còn mười bốn ngày nữa là đã tết rồi. Chuyển mõ đến quý bô lão đồng môn là vẫn như thông lệ cứ ngày 20 tháng 12 âm là ngày tất niên. Năm nay rơi đúng vào 31 tháng 1 năm 2013. Ngô Cảnh Loan cho biết chân bị khớp đau hơn tuần nay mà đếch có thằng nào thăm hỏi gì cả. Tao chơi với bọn câu cá hơn tụi mày vì bọn nó còn thăm hỏi. Thì hôm nghe Dzũng báo tao gọi điện thoại về nhà mày. Bà xã mày bảo: "Mày nằm phòng săn sóc đặc biệt. Bao giờ vào thăm được sẽ báo...". Mày trách oan anh em rồi De Gaule.

Ngày 31.3.2013: Trong buổi tất niên này "phí ăn" lên hai trăm vì vật giá xã hội... leo thang. Cụ Đằng Giao đến sớm nhất – cụ Tiên chỉ Đạt 80 tuổi đến sau cùng lúc gần tàn tiệc và cũng là cụ về sau cùng vì cụ bỏ quên nón... đội và không biết chìa khóa xe bỏ rơi đâu. Tìm được 2 vật thiết thân thì lại bảo không biết thẻ gửi xe bỏ đâu, cụ lại vào quán kiếm.

Lúc ra, thở dài vì không có. BC bảo: Cụ móc túi xem. Quả nhiên nó nằm trong mấy bài thơ cụ đang làm dở. Quý đồng môn khác đã về hết chỉ còn trơ hai thằng. Đấy cái tuổi già "nói trước quên sau" là thế.

Trên đường về, nghe điện thoại của Dzũng gọi nó hỏi: bọn mày còn ngồi ở quán không? Tao căn giờ bên này để gọi về chúc tết các cụ mà chẳng thấy mày bắt gì cả. Trả lời: Quả thật tao thấy điện thoại rung rung mấy lần ở đáy túi, gần điếm... chết. Nhưng chắc rượu Liberty Creek của P.Bình làm nồng say tình bạn bè nên điếc. Mày thông cảm nhé. Tao sẽ nói lại cùng quý cụ.

Tóm lại tất niên năm nay vắng Phúc Thành vĩnh viễn và hai cụ Loan – Thịnh đau ốm còn thì các cụ cũng cố một năm gặp nhau một lần. Có cụ gở miệng nói: năm nào cũng thiếu cụ Sỹ Long, coi như đã quy tiên. BC trả lời: Dạ không. Trong số các cụ, cụ này khỏe nhất. Sở dĩ cụ không tham dự được là cụ còn mê mải... kiếm xu nuôi cháu... nhỏ.

Cuối tiệc, tiền góp còn dư 900. BC xin tình nguyện (không dám qua mặt các cụ nghe) góp vào 100 cho đủ quà biếu hai đồng môn Vượng và Ánh vẫn nằm chèo queo... đón Tết trong bệnh tật. Vượng nằm bẹp trên giường hơn 6 năm và Ánh gần 4 năm. Nhưng đồng môn VK Canada vùng Québec là Khương đã nhanh tay rút ra xin đóng góp phần này.

Ngày 01.2.2013: Gọi điện thoại hỏi thăm cụ Ánh xem đã về Sài Gòn chưa. Cụ vẫn ở Vĩnh Long dưỡng bệnh. Buổi chiều con Ánh đến lấy chút hương hoa bạn bè dành biếu Ánh.

Ngày 04.2.2013: Hẹn cụ Lý – Thịnh lên thăm cụ Vượng, cũng chút hương hoa bạn bè gửi Vượng. Năm Phúc Thành còn sống, cứ cuối năm như hôm nay là nó hô hào bạn bè... nhưng rồi cũng chỉ có vài thằng như hôm nay.

Ngày 06.2.2013: (tức 26 tháng chạp rồi). Vào thăm Ngô Cảnh Loan. Cả một phòng chứa đến hai mươi giường chỉ còn có mỗi mình nó nằm chèo queo. Lý do quý bệnh nhân này xin về nhà ăn tết rồi. Ba ngày nữa là Tết, là đời người lại "bớt" đi một khoảng thời gian sống (!). Hỏi: Mày tính ăn tết ở đây à? Hôm nay 26 rồi, còn 3 ngày nữa là hết năm. Không, tao về chứ. Có gãy cẳng (cụ Loan đau khớp xương lan tới ống chân bắp vế và bàn chân) tao cũng xin về.

Ngày 17.2.2013: (tức 8 tết Quý Tỵ). Họp mặt Tân niên như mọi khi. Chu trí Hòe bệnh tim tái phát cũng cố lên. Chỉ thiếu có hai cụ là cụ Giáo Đậu và cụ Chấn, năm tới biết còn mấy cụ?

Ngày 02.03.2013: Lúc 17 giờ 30 cụ Chu gọi điện thoại sỉ vả là: "viết lách gì về thằng Quyên mà bây giờ con nó yêu cầu họ Trần, họ Lưu bỏ các bài có liên quan tới bố nó... Xin các cụ bớt giận. Thực tế là bị

oan Thị Kính cả. Bởi hồi còn sống cụ Quyên chẳng phê phán gì. Tiếc thay giờ cụ đã mất chẳng ai minh oan cho.

Ngày 05.3.2013: Cụ Thắng chiêu đãi ăn sáng, uống cà phê, tạm biệt lên đường về Mỹ vào 10.3.2013 này.

Ngày 25.2.2013: đồng môn nước ngoài gửi biếu HgKh. một ngàn để cụ lo thuốc men cho cụ bà qua chị Huê (bạn vợ Đỗ Lợi).

Ngày 06.3.2013: Dương Kiền nhắn: mày xin lỗi gia đình Phúc Thành hộ và thắp cho nó nén nhang (đêm qua Dzũng cũng nhờ thế, tao chỉ thắp 1 nén và đọc tên bọn mày là Thành biết tấm lòng của bọn mày rồi, nghe chưa). Lý do nó có công chuyện kẹt buổi trưa trùng với giờ giỗ Phúc Thành. Trong buổi giỗ đầu này, có lẽ Thành đã quy y nên cúng chay. Có thằng nuốt ào ào nhưng có thằng không ăn quen như BC. Thằng này loại phàm phu tục tử. Thích mặn hơn chay.

Ngày 15.3.2013: Nhận được tin Ánh Sìpan (dược sĩ) đã mất ở Mỹ. T.Băng chia buồn như sau, nhờ Dzũng chuyển: "... Thành thật chia buồn cùng tang quyến và mừng Ánh đã thoát khỏi cảnh đau đớn nơi trần thế ngót 10 năm". Sau đó nhận được lời sỉ vả của một số đồng môn là bạn chết thì mày phải buồn mà ở đây lại mừng. Mày điên rồi à? Trả lời ngắn

gọn: "Chúng ta bị cái ông thầy nước Lỗ tiêm nhiều loại thuốc sống giả dối từ đạo đức đến chính trị,... mỗi người trưởng thành có quyền quyết định số phận của mình, được thua là của họ. Thế mà từ gia đình đến xã hội cứ chĩa vào phê phán... Lúc nào cũng muốn nắm lấy sinh mệnh của người khác vo tròn trong sở thích của mình. Người bệnh nằm đau đớn chỉ mong giải thoát. Kẻ hầu người bệnh đêm ngày cũng kiệt sức cùng hơi, chỉ mong giải thoát cho nhau, nhưng vẫn đóng kịch săn sóc yêu thương, một đạo đức đầy giả dối!

Ngày 29.3.2013: Cụ Vũ Văn lại mò về, sáng nào cũng ra cà phê 27 cụ cũng phải "húp" một tô phở tái. (còn đập đến hai cái hột gà vào đó). Hỏi: ở Mỹ thiếu hột gà à? Trả lời: Không, sợ lắm. Vậy sợ sao còn húp. Mày ngu lắm. Tùy lúc, tùy nơi phải húp nó. Thứ này và anh tái bò mau lại sức lắm. Mày về Việt Nam làm thuê à? Húp nốt nước lèo ở đáy tô, người lấy đũa gạt miệng bảo: Bên tao cỡ tuổi bọn mình cứ ngồi "không lao động" chóng đi đứt lắm...

Ngày 30.3.2013: Cụ Sỹ Long mời dự đám cưới con trai thứ lấy vợ tại nhà hàng Đông Phương. Nhìn quanh bạn bè đâu hết rồi, còn vài ba mống tóc bạc răng long tham dự.

Ngày 01.4.2013: Hôm nay ngồi vài cụ ở cà phê tếu táo với nhau. Cụ đi lương hỏi cụ đi đạo: hôm nay là lễ phục sinh? Giá có lễ phục hồi... thì bọn mình đỡ

biết mấy. Thịnh Phét bảo: trong hẻm đường Hiền Vương, ngang đất Thánh Tây có tiệm đề phục hồi bu-gi đấy. Thằng nào muốn thì tới mà... phục.

9 giờ Trần L.Giang gọi về bảo: Thế là mày năm nay không làm báo đời, báo hại xuân xiếc gì nữa hả... Trả lời Giang bằng câu nói của Đằng Giao khi mượn viết để chép mấy tên thuốc "cải lão hoàn đồng" cho mấy đồng môn, rằng "bút của mày hết cha nó mực rồi không làm báo nữa là đúng".

Ngày 07.04.2013: Phạm Gia Định gọi điện thoại tiếng mất tiếng còn ở Bắc Cali về bảo: "Mày còn ở chỗ cũ không? Hai tuần nữa tao sẽ có mặt ở Việt Nam đấy". Thằng này hồi học ở QGHC gặp Hồ "sẹo" nó bấm tử vi cho và phán rằng: "Mày trung vận huy hoàng nhưng hậu vận long đong vất vả... số ly hương". Thằng này kể rằng: nó bảo số tao ly hương, ta khấp khởi mừng thầm vì hy vọng có thể đi làm ở Tòa đại sứ nào đấy... Ai ngờ cuối thập niên 90 khăn gói quả mướp ly hương thật. Làm hộc cơm và mãi mãi ở nhà thuê. Chẳng có tòa tiếc nào cả.

Ngày 15.4.2013: Phương voi gọi điện thoại nghe đâu từ miền Bắc vào bảo rằng: "Cậu dẫn mợ du lịch hang này hốc nọ ở miền quê. Mệt mỏi rồi. Tuần sau cậu về Sài Gòn chào bọn mày nghe!". Tính Voi xưa nay đối với bạn bè rất chân tình mặc dù các cụ xưa thường dạy "lạt như thịt voi" mà ăn thịt voi thì chẳng ai ăn cả. Nên nó vẫn phây phây trên cõi đời này.

Ngày 21.4.2013: Phương voi chào sân các cụ Đạt, Lý, Thịnh, Giáo Đậu, Hồng Khánh. Hình như người thằng này càng to ra giống quảng cáo ruột xe Michelin. Đầu nhẵn thín, mũm mĩm như đầu Di lặc. Thằng này chẳng may mà té vào ai thì chắc chắn người đó phải dập mật. Có lẽ vậy, nên lúc nào nó cũng phải sài cái chân thứ ba!

Sau đó nó bảo mày rao mỏ đi, gặp anh em táp một bữa. 25 này tao về, sợ chạy không kịp. Ơ lại với tụi mày thấy không khá nổi, vả lại tao về sớm còn sửa lại căn phòng cho rộng có thể chứa 100 thằng đến tao chơi! BC bảo: Tao thấy cái bàn thờ nhà mày lung linh vàng rực, bây giờ mày thỉnh mấy cụ La Hán về, rồi mày mua vài bộ kinh kệ tập ê a. Đầu thì trọc sẵn rồi chỉ khoác áo cà sa nâu hay vàng vào. Mày lập chùa tha hồ ăn lộc Phật. Đừng cho mấy thằng như Típ, như Ấn, như Khải lùn... vào vì bọn nó nói tiếng Đức với mày sẽ làm ô uế cửa thiền. Hết sơi tiền bá tánh bỏ vào thùng hành... của mày... Voi nghe xong, nó phun rất nhẹ: "Đờ-mờ mày. Phật ngồi trên lầu. Còn hình mày coi là bàn thờ gia tiên nhà tao. Cậu nói con nghe rõ chưa?...".

Ngày 01.5.2013: Giang gọi bảo: bên tao là 12 giờ đêm bên mày chắc cũng 13, 14 giờ rồi phải không, tao nghe tin thằng Chu Trí Lệ vào cấp cứu, gọi về nhà nó không có ai bắt máy. Nó bị tim nặng lắm. Còn thằng Típ nghe cũng bị phổi phèo hành,

đi xét nghiệm, liệu có thoát cái thằng K quái ác không chứ như thằng Tước thì chuẩn bị kèn trống thôi. Buồn thật mày ạ vì chỗ tao cái đám "xì lâu cấu" CVA bọn mình hầu như tụi nó chê nên chẳng có thằng nào ở cả.

Ngày 10.5.2013: Cụ Vũ Đức Chấn năm nay tuổi đời cho vừa đúng 82 gọi bảo "Tao đi xét nghiệm bị u gan rồi. Như vậy, loại thằng Vượng ra, thì chỉ còn tao và thằng Ánh (Ánh chợ trời) thi chạy marathon xem thằng nào tới bia... mộ trước!

Ngày 15.5.2013: Rủ Hồng Khánh – Thịnh – Long vào thăm Chấn ở Bệnh viện 115. Lúc 11 giờ, Chấn cho biết u gan phát hiện sớm nhưng lại là ác tính. Tuổi cụ lại cao nên bác sĩ khuyên không nên mổ, sẽ chữa trị bằng thuốc đặc biệt, tiêu diệt nó như ông nhà thơ Xuân Diệu hô trong CCRĐ. Cụ Chấn rất tỉnh táo làm thơ rất tếu. Thơ rằng: Đầu trên tóc đã bạc rồi. Đầu dưới vẫn khỏe như thời thanh niên!". Cụ Long xin bài này về làm kỷ niệm.

Ngày 24.5.2013: Cụ Khôi gọi điện thoại bảo với cụ Thịnh rằng: Giáo Đậu đang cấp cứu, nằm ở bệnh viện Gia Định. Cụ Thịnh alô lại cho BC. Hỏi: Vậy mày có hỏi cụ Đậu nằm ở phòng mấy? khu nào v.v...? Nó bảo: Không. Chán chết. Mười chín giờ gọi điện thoại về nhà thầy Đậu, gặp bà xã thầy cho biết tuần trước thầy bị sốt cao, con trai vội đưa thầy vào bệnh viện. Bác sĩ khám, nghi bệnh phổi

từ kiếp nào tái xuất giang hồ do tuổi già, nên "lưu kho" thầy để theo dõi. Hỏi cô: Thầy có xơi được cơm hay phải xơi cháo? À, ông ấy không cho đem cơm nước gì vào cả. Ở bệnh viện có bán đủ thứ, cho nên thích gì cứ ra căn tin ăn. Thật khổ khi bọn già tụi mình bệnh. Vì cứ một người bệnh là kéo theo mấy người phục vụ! Biết làm sao nếu chẳng may như cụ Vượng, cụ Ánh!?

Ngày 26.5.2013: Sau khi nhờ Khôi cho biết "Phiên hiệu" của cụ Đậu. 8 giờ sáng anh em được gặp cụ ở khoa "lão nam" – nam già hóa lão – rồi (chứ không phải mèo già hóa cáo đâu các cụ. Nếu được vậy bọn già tụi mình đã khỏe re!). Cụ Đậu bảo không phải là sẹo phổi xưa tái phát mà bị lão hóa hết rồi.

Ngày 02.6.2013: Lão Đậu gửi email cám ơn quý cụ đã thăm và có vài dòng tâm sự nguyên văn sau: "Bác sĩ tái khám và cho biết: cái thân già của bác như cái xe đã cũ. Nay máy móc đã được đem dầu nhớt lau chùi, xem xét chỉn chu (văn Bắc), nên "xe" của bác có thể chạy được 5, 10 năm nữa. Sáng mai bác làm thủ tục rồi về du dương cùng bác gái. Nhớ đi du lịch cho thoải mái. Thân già mà cứ ở nhà riết là sinh bệnh đấy bác ạ...".

Từ 05.6 .2013: đến 30.6.2013: Rất mệt, lồng ngực như tắc, chỉ trả lời rất nhẹ với bạn bè xa gần. Xin cám ơn quý cụ. BC không "la" vì sợ chết

như một hai cụ viết trên email đâu. Cám ơn Ấn, cám ơn Dzũng, cám ơn Voi, cám ơn Hoành, Đỗ Phan Hạnh và Lý Long Thịnh Nghiễm, Đằng Giao hướng dẫn nơi chữa trị đã xác định rằng... vẫn "dzai" như đỉa.

Ngày 30.6.2013: 16 giờ cùng cụ Dzị – Thịnh và Nghiễm đến phúng điếu anh ruột của Tạ Duy Loan (lớp CVA / nhà thờ ngả 6) mất – thọ 86 tuổi tại đường Nguyễn Thái Học. Qua ngôi trường Nguyễn Thái Học này (xưa là Trương Minh Ký) lại nhớ thuở di cư sách đèn vào lúc người ta ăn tối, nghỉ trưa! Năm mươi chín năm rồi! Màu thời gian vẫn lặng lẽ. Buồn sao!

Ngày 02.6.2013: Giáo Đậu gọi cho biết là nghe đâu L.N. Thủy lại về Sài Gòn cắt u, iếc gì đó nằm trong phổi. Cậu hỏi thăm đi.

Ngày 04.6.2013: Bà xã L.N. Thủy cho biết là như thế, nhưng hiện nay ông xã khỏe rồi và đang nằm "ngơi" ở tư dinh. Gió biển đông sớm, chiều không cần dùng máy lạnh...

.....

Ngày 07.7.2013: L.N. Thủy gọi giọng âm u từ bệnh viện Chợ Rẫy về, bảo rằng: Tớ lại phải về tái khám. Nó cắt của tớ ít phổi rồi. Thuốc mê mờ mịt. Tỉnh ra mới thấy mình còn ở trần thế chứ không đến nỗi như thằng Sinh mổ đi luôn như bạn viết

trong truyện "Thư sinh họ Phạm" đâu. Tuổi già rồi. Đừng vất vả thăm nom. Cứ gọi điện thoại cho nhau là quý nghe!

Ngày 08.7.2013: 7 giờ sáng cụ Dzũng vừa dứt lời hỏi thăm tình hình sức khỏe của Thủy, lại đến bác Ngô Thế Hoành. Bác Thủy và bác Hoành là hai thằng học với nhau từ ngày còn mặc quần thủng đít.

Ngày 14.7.2013: 11 giờ 30 các cụ đồng môn và thân hữu của cụ Phạm Viết Đạt sang tư dinh ngài để dự sinh nhật lần thứ 81 của cụ (tuổi tây thì tính 80). Nhìn dọc nhìn ngang thấy có cụ Long, cụ Lý, cụ Giao, cụ Ngữ, cụ Nghiễm. Cụ Thịnh hứa đến mà không đi được. Vắng cụ Đậu, cụ Hòe, cụ Chấn. Già yếu cả rồi. Các bạn chẳng phải chúc... vì cụ Đạt rất khỏe. Bởi tuổi già, mắt có hơi lem nhem một chút, nhưng so ra, nhìn còn rõ hơn mắt cụ Lý Toét. 14 giờ 30 mới tan hàng. Trời nóng như đổ lửa. Đi và về lại qua cầu ông Lãnh, lại thấy ngồi học buổi trưa ở trường xưa học nhớ cũng toàn là những buổi trưa đổ lửa thế này mà sao lòng êm ả lạ! Màu thời gian ấy vẫn còn xanh mãi mãi. Đồng môn ơi! Đừng bao giờ quên nhé!

Ngày 20.7.2013: Nghĩ gì?

Ngày 24.7.2013: Cụ "mờ mờ nhân ảnh..." đã về Việt Nam. Chắc đất cát, ruộng vườn lại đổi giấy này sang giấy nọ, nên cụ phải về gấp. Các cụ không còn gì ràng buộc thì chắc chẳng bao giờ hát câu "come

back to...” nữa. Bao nhiêu cụ có về nữa đâu. Nó bảo: Mày vung điện thoại đi, nghe nói có cái mới hở. Vậy thử đi. Hẹn các cụ ấy đến Quán Ly Ly (con Đốc Tuấn ấy) ngày 27/7 này để tao hầu tiếp các cụ. Mà nhớ mời hai cụ trên 80 nhé. Sở dĩ tao muốn ăn ở chỗ này là để nhớ nơi thằng Quyên tổ chức sinh nhật ở đây năm 2012, tháng 5 thì phải. Ai ngờ lại là sinh nhật cuối của nó!

Ngày 26.7.2013: Cụ Chấn bảo: mày xin lỗi thằng họ Lê hộ tao. Và nếu ngày mai tao ổn định mày nối điện thoại cho tao nói chuyện với nó. Chứ từ hôm qua đến nay cái bụng tao khó chịu quá. Có lẽ do hóa trị, thuốc chưa tan hết mày ạ.

Ngày 27.7.2013: Đến 8 giờ cũng chỉ có mấy que và cũng chẳng ai cho biết lý do mà không tới. Ngoài Chu Trí Hòe phán: Tao tim mệt nên sợ đi lắm. Cụ Giao, cụ Đậu vắng không. Chắc trận đau vừa khỏi, lại đường xa. Cụ Long thì bảo vừa ra đến cửa nhà thì có người mời, nên không đi! Tình bạn nghĩ ra lắm lúc không tìm cặn kẽ lý do thì cũng thấy rất buồn.

Ngày 05.8.2013: Đang ngồi tán gẫu cùng các cụ Long, Khánh, Thịnh, Ảnh thì nghe thân hữu Hải Râu ở Vũng Tàu gọi về báo rằng: “nghe đâu (tức chưa chính xác) cụ Thủy mới tái khám về, lại phải chở lên bệnh viện cấp cứu. Mày liên hệ xem sao...”. Đó là hồi 9 giờ 45 phút. 10 giờ sáng gọi điện thoại về nhà Thủy cũng không tín hiệu. Lo rồi. Chắc nguy

kịch nên cả nhà lên theo? BC quay số điện thoại di động của cụ "Thủy bà" vì nghĩ rằng cụ ông đã đi cấp cứu thì dế của cụ chắc quăng rồi. Chung quy cũng không tín hiệu. Gọi cho Hồng Khánh bảo tình hình bặt vô âm tín của cụ Thủy là như vậy. Mày là loại "lòng gan dạ sứa" đếch sợ cái cảnh chết chóc ở bệnh viện, mày sang tao đi kiếm cụ Thủy nằm ở đâu được không? Tao sợ những nơi giết người hợp pháp lắm rồi. Nào cụ Đào Khánh ở Thống Nhất, cụ Vượng ở Gia Định, cụ Trường ở Sài Gòn, cụ sinh ở Tâm Đức, cụ Tước ở Phạm Ngọc Thạch, cụ Thành ở Chợ Rẫy v.v... Tớ xin lỗi vì chẳng có ai trông bà xã cũng đang nằm liệt đây này. Để hơn 17 giờ con cái đi làm về. Tớ sang cậu đi kiếm Thủy được không? Kể ra cũng khó kiếm vì khi thì Thủy nằm ở bệnh viện Ung bướu, khi thì ở bệnh viện Chợ Rẫy. Nên trả lời Khánh là thôi đành vậy. và đánh email gửi các cụ nước trong nước ngoài rõ.

Ngày 06.8.2013: Nhận được email của Lý nổ cho biết: "Bạn Thủy vẫn bình yên. Ngài đang xạ trị. Mừng bạn Thủy.

Ngày 11.8.2013: Thân hữu Nghiễm mời quý cụ đi ăn để chia tay cụ Ảnh vào ngày 15.8 này. Cụ Ảnh tâm sự, lần này tao về thấy bạn bè hiu hắt, lạnh nhạt quá. Bằng cớ là mấy lần gọi nhau, cà phê cà pháo mà không thấy khí thế như mọi lần. Này BC cầm lấy "ít bột" mà quậy lên tưởng nhớ thằng Quyên – không

nó tủi thân vì thằng nào quy tiên cũng được bọn mày cho lên "báo" phong thần cả mà!

Ngày 15.8.2013: Gọi điện thoại chúc cụ Ảnh lên đường về cùng con cháu bình an. Nó trả lời: Tất yếu là "an bình" rồi. Tao cũng chúc bọn mày cố gắng làm xong báo đời báo hại gửi cho bọn tao.

Ngày 17.8.2013: Dương càn gọi vào lúc 17 giờ với câu thăm hỏi "ưu ái" bạn bè trăm lần như một là "có thằng nào đào ngũ về chốn thiên đàng không?". Năm nay còn 4 tháng nữa chưa biết. Cầu mong số 13 này lại hên cho mấy thằng trong nước cũng nên? Mày gọi họp mặt "cầy tơ" đi. Trả lời: cụ Dương kính mến, cái hội "cờ tây" của cụ hầu như rã đám rồi. Này nhé các hội viên tích cực như cụ Đào Khánh, cụ Tước, cụ Sinh, cụ Trường thì đã quy tiên hoặc đi xứ ngoài như cụ Loan Lờ. Hiện nay chỉ còn lại hai cụ là cụ Thịnh, cụ Lý ở lại quê hương, song răng mất cái còn vô tổ chức thì còn cầy với bừa gì nữa. Cụ có thèm thì cứ thế mà... cạp một mình cho đỡ nhớ.

Ngày 20.8.2013: Nhờ cụ Lý gửi thư lần thứ hai chờ thơ văn của các cụ trong, ngoài cho "bột tinh thần". Dzũng trả lời ngay rằng – các cụ đấu thì hay nhưng cầm viết thì chữ nghĩa lặn như sao ban ngày. Nhưng thời gian còn 20 ngày nữa mà. Tuy vậy tao biết mày đang ngồi trong nồi rang mà. Nếu không kịp thì cứ để xu đấy mày làm số xuân. Có sao đâu!

Ngày 24.8.2013: Trần Lam Giang, gọi về bảo: tao đang chép tay (nó không biết sử dụng computeur giống cụ BC – nên bạn bè chửi thì... các ông này phùng mang trợn mắt, bắt chước người xưa hét lên rằng: Ta thà làm quỷ nước Nam còn hơn gõ loại chữ vô hồn...!".

Ngày 01.9.2013: Cụ ĐX Thắng lại về Việt Nam luân phiên thế cụ Ảnh về Mỹ.

Ngày 08.09.2013: Nhận được bài nói chuyện của Trần Lam Giang với tựa đề Quốc sử khảo đính vào ngày 14.7.2013 tại Westminster – Caliphornia, trong có các phần chữ Hán. Do hạn chế của các phương tiện nên xin lỗi cụ Giang đành không ghi được những phần chữ Hán ở trang báo "đời" này. Vì tình đồng môn mong cụ thông cảm. 12 giờ Dzũng điện gọi điện thoại về bàn bạc chuyện nắng mưa bè bạn. Cám ơn đã tích cực thế chỗ Phúc Thành. Cũng kể từ hôm nay xin "đóng cửa" sớm hai ngày so với lời hẹn để... quấy hồ. Làm cuốn số 10 (Thu 2013).

Ngày 14-9-2013: ĐX. Thắng vừa gọi điện thoại và gửi email cho biết Nam sinh Trí đã mất vào 14.9.2013 tại Mỹ sau mấy năm chịu đựng bệnh tật.

BC